

**ROZHODNUTIE**

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Jany Dubivskej v disciplinárnej veci o námietke zaujatosti sudcu Krajského súdu v Žiline JUDr. [REDAKOVANÉ] na neverejnom zasadnutí dňa 12. októbra 2009 rozhodol

**t a k t o :**

Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov disciplinárny senát 2 Ds v zložení JUDr. [REDAKOVANÉ] predseda senátu, a sudcovia JUDr. [REDAKOVANÉ] a JUDr. [REDAKOVANÉ] **n i e s ú v y l ú č e n í** z vykonávania úkonov v disciplinárnom konaní, vedenom proti sudcovi Krajského súdu v Žiline JUDr. [REDAKOVANÉ] od sp. zn. 2 Ds 9/2008.

**O d ô v o d n e n i e**

Na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd bol vo veci 2 Ds 1/2009 dňa 16. februára 2009 predsedom Krajského súdu v Žiline podaný návrh na disciplinárne konanie proti sudcovi Krajského súdu v Žiline JUDr. [REDAKOVANÉ] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, podľa § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona a podľa § 116 ods. 2 písm. b/, s odkazom na § 116 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

I. vo veci sp. zn. 10CoD 24/2008 po tom, čo nezabezpečil doručenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu stranám, predseda dňa 11. decembra 2008 senátu, v ktorom došlo k rozhodnutiu tzv. rekurzom a bez toho, aby požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia, toto ako predseda senátu vypracoval až dňa 4. februára 2009.

II. vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C 482/1997, ktorá bola s opravným prostriedkom podaným žalobcom predložená Krajskému súdu v Žiline dňa 4. októbra 2005 a tu sa vedie pod spisovou značkou 9Co 36/2005, do dňa 16. februára 2007, teda 16 mesiacov a 12 dní, ako sudca – predseda senátu, ktorému bola vec zverená, neurobil žiadny očividný úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu vo veci.

III. vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5C 482/1997, ktorá bola s opravným prostriedkom podaným žalobcom predložená Krajskému súdu v Žiline dňa 4. októbra 2005 a tu sa vedie pod spisovou značkou 9Co 36/2005, údajne senát Krajského súdu v Žiline zložený z predsedu senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] a členov senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] a Mgr. [REDAKOVANÉ] hoci ani jeden z nich nebol na pracovisku, dňa 5. januára 2009 rozhodol o prerušení konania, čo však nebola pravda, lebo zápisnica o hlasovaní je fiktívna.

Zároveň predseda Krajského súdu v Žiline navrhol disciplinárnemu súdu spojiť uvedenú vec na spoločné konanie s dosiaľ neukončenými konaniami vo veciach sp. zn. 2 Ds 2/2007 a 2 Ds 9/2008, určiť, že napomenutie vo veci 2 Ds 9/2008 je platné a uložiť sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] podľa § 117 ods. 5 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárne opatrenie preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa.

Na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. júla 2009 podľa § 21 ods. 3 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z.) s použitím § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov disciplinárny súd spojil disciplinárne veci vedené proti JUDr. [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 2 Ds 9/2008 a 2 Ds 1/2009 s tým, že vec bude ďalej vedená pod sp. zn. 2 Ds 9/2008.

Dňa 30. septembra 2009 sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] prostredníctvom svojej obhajkyne podal námietku zaujatosti proti predsedovi disciplinárneho senátu, nakoľko dňa 28. septembra 2009 získal informáciu, že podľa osoby zo sudcovského prostredia, ktorá vzhľadom na aktuálne pomery v justícii dôrazne požiadala o jej neoznačenie, [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] počas pobytu v Terchovej v dňoch 25. a 26. septembra 2009 sa mal vyjadriť v tom smere, že „to správne“ rozhodnutie v disciplinárnom konaní vedenom proti osobe JUDr. [REDAKOVANÉ] e „istené“ predsedom senátu JUDr. [REDAKOVANÉ]. V tejto súvislosti zdôraznil, že JUDr. [REDAKOVANÉ] sa stal sudcom disciplinárneho súdu na návrh ministra spravodlivosti, ktorý bol v danom čase práve

JUDr. [REDAKOVANÉ] a podľa informácií zo dňa 28. septembra 2009 JUDr. [REDAKOVANÉ] miesto v disciplinárnom senáte prijal údajne na základe ich vzájomnej dohody. Vzhľadom na tú skutočnosť, že JUDr. [REDAKOVANÉ] v súvislosti s prejednávanou vecou ako minister spravodlivosti dočasne pozastavil JUDr. [REDAKOVANÉ] výkon funkcie sudcu (aj s poukazom na to, že údajný najväznejší skutok nie je absolútne vymedzený v súlade s relevantnými právnymi ustanoveniami a sotva spĺňa náležitosti podnetu a zároveň rozhodnutie o dočasnom pozastavení priamo odporuje čl. 147 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), je zrejmy jeho postoj v danom disciplinárnom konaní. S poukazom na tieto okolnosti namietal v zmysle § 121 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. zaujatosť JUDr. [REDAKOVANÉ] podľa jeho názoru, vzhľadom na uvedené skutočnosti sú dôvodné pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti JUDr. [REDAKOVANÉ]

V doplnení k námietke o zaujatosti zo dňa 8. októbra 2009 obhajkyňa uviedla, že dňa 5. októbra 2009 sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] vycestoval zo Žiliny za účelom nahliadnutia do spisu Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Ds 9/2008 a napriek tomu, že je bezprostredným účastníkom konania, nahliadnutie do spisu mu nebolo umožnené. Podľa názoru obhajkyne v zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky je nesporným právom účastníka konania nahliadať do svojho súdneho spisu a odopretie tohto práva predstavuje porušenie jeho ústavných práv.

Predseda disciplinárneho senátu 2 Ds JUDr. [REDAKOVANÉ] vo svojom vyjadrení k vnesenej námietke zaujatosti sudcom JUDr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 30. septembra 2009 uviedol, že vo veci sa necíti byť zaujatý. Predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. [REDAKOVANÉ] íce osobne pozná ešte z pôsobenia ako sudcu na Okresnom súde Poprad, avšak nie je s ním v bližšom vzťahu a akceptoval jeho výzvu vo vzťahu k návrhu na zvolenie za sudcu disciplinárneho súdu. Uviedol, že pokiaľ ide o jeho menovanie za sudcu disciplinárneho súdu a predsedu disciplinárneho senátu, o tom rozhoduje Súdna rada Slovenskej republiky a do funkcie bol menovaný zákonným spôsobom. O disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi JUDr. [REDAKOVANÉ] s predsedom [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] a ani s inými osobami nikdy nerozprával a ani nikto ho v súvislosti s jeho disciplinárnym stíhaním neoslovil. Zdôraznil, že JUDr. [REDAKOVANÉ] osobne nepozná, nemá vzťah k účastníkom konania a ani k prejednáwanej veci, a preto sa vo veci necíti byť zaujatý.

Členovia disciplinárneho senátu 2 Ds JUDr. [REDACTED] a JUDr. [REDACTED] vo vyjadrení k námietke zaujatosti sudcom JUDr. [REDACTED] zo dňa 30. septembra 2009 uviedli, že vo veci sa necítia zaujatí, účastníkov konania nepoznajú, nepoznajú ani obhajkyňu JUDr. [REDACTED] nemajú vzťah k prejednávanej veci.

Disciplinárny senát 1 Ds preskúmal vyjadrenie predsedu disciplinárneho senátu 2 Ds JUDr. [REDACTED] ako aj vyjadrenie členov disciplinárneho senátu JUDr. [REDACTED] a JUDr. [REDACTED]

Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení zmien a doplnkov o sudcoch a prísediacich ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu alebo jeho členov, môže ten koho sa konanie týka, namietať ich zaujatosť.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia o zaujatosti rozhodne iný disciplinárny senát rovnakého stupňa.

Tu je potrebné zdôrazniť, že obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je právo každého domáhať sa svojho práva na nestrannom súde. Pojmovou zložkou práva na nestranný súd je nestrannosť sudcu ako rozhodcu sporu o právo.

Konanie a rozhodovanie súdu nielenže musí byť objektívne a nestranné, ale aj navonok sa takým musí javiť. Preto súdne konanie nesmie prebiehať za takých okolností, ktoré sú spôsobilé vyvolať podložené pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti súdu.

Vznesená námietka sudcu JUDr. [REDACTED] síce konkrétne smerovala len proti osobe predsedu senátu 2 Ds JUDr. [REDACTED] ale z obsahu jeho podania disciplinárny senát, ktorý rozhodoval o vznesenej námietke, dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť aj o členov senátu 2 Ds, pretože podľa obsahu vznesenej námietky (že to správne rozhodnutie v disciplinárnom konaní...) je možné vyvodiť záver, že sudca v podstate namieta celý disciplinárny senát 2 Ds, ktorý vo veci rozhoduje senátne, preto disciplinárny senát 1 Ds, ktorý rozhodoval o vznesenej námietke sudcu JUDr. [REDACTED] rozhodoval o všetkých členov senátu 2 Ds.

Senát rozhodujúci o námietke zaujatosti po vyjadrení sa predsedu senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] a členov senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] a JUDr. [REDAKOVANÉ] nezištil konkrétne skutočnosti, odôvodňujúce pochybnosť o nezaujatosti sudcov senátu 2 Ds vo vzťahu k prejednávanej disciplinárnej veci, ktoré by odôvodňovali záver o vylúčení z vykonávania úkonov v tomto konaní. Postupom senátu 2 Ds neboli porušené práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Námietka zaujatosti neobsahuje také okolnosti, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti súdu. Tu je potrebné zdôrazniť, že návrh na disciplinárne konanie podal predseda Krajského súdu v Žiline, čo vyplýva z obsahu podaného návrhu, ako aj z návrhu na určenie, že napomenutie je neplatné, je zistiteľné, že napomenutie uložil taktiež predseda Krajského súdu v Žiline. Osoby, ktoré označuje sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] v podanej námietke nie sú tak účastníkmi disciplinárneho konania a ani nie sú také skutočnosti relevantne záväzné, ktoré by preukazovali, že nejakým spôsobom mohli konkrétne pôsobiť na navrhovateľa alebo predsedu senátu JUDr. [REDAKOVANÉ] a členov senátu 2 Ds.

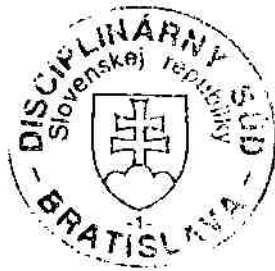
Disciplinárny senát z vyjadrenia JUDr. [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k osobe JUDr. [REDAKOVANÉ] po vyhodnotení tohto vyjadrenia dospel k záveru, že nie sú také relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o vylúčení predsedu senátu JUDr. [REDAKOVANÉ]. Disciplinárny senát rozhodujúci o vznesenej námietke sa stotožňuje s vyjadrením JUDr. [REDAKOVANÉ], že bol legálnym spôsobom ustanovený do funkcie predsedu senátu Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky a tu je potrebné zdôrazniť, že podľa názoru disciplinárneho senátu 1 Ds je jeho objektivita pri rozhodovaní zvýšená aj tou okolnosťou, že tvorí tzv. „laický prvok“ (nie je sudcom). Podľa názoru senátu 1 Ds Súdna rada Slovenskej republiky pri kreovaní jeho funkcie sa v celom rozsahu riadila zákonom č. 385/2000 Z. z., ako aj príslušnými odporúčaniami medzinárodných štandardov, konkrétne Európskej charty o štatúte sudcov, podľa ktorej disciplinárne senáty majú byť zložené najmenej z polovice volenými sudcami. Z toho hľadiska preto neobstojí tvrdenie JUDr. [REDAKOVANÉ] o zaujatosti predsedu JUDr. [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k ich prípadným osobným vzťahom, pomerom, atď.

Taktiež nezištil po vyhodnotení vyjadrení členov senátu 2 Ds také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvodnú pochybnosť o ich nezaujatosti.

S poukazom na uvedené právne závery dospel disciplinárny súd k záveru, že v danom prípade neexistujú okolnosti zakladajúce dôvody zaujatosti disciplinárneho senátu 2 Ds, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

**Poučenie:** Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave 12. októbra 2009



**JUDr. Karol Kučera, v. r.**  
**predseda disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková